

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 0005200459
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:0005200459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Ivicy Čelkovej, v konkurznej veci úpadcu STROJÁRNE LS, a.s., Novoveská cesta 31, Levoča, IČO: 36 459 011, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Jozefom Jaroščákom ml., Radničné nám. 33, Bardejov, o schválení konečnej správy a speňažovaní majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, na odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná a.s., Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/8/2005-365 z 21. apríla 2017 v znení opravného uznesenia č. k. 2K/8/2005-388 z 27. októbra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/8/2005-365 z 21. apríla 2017 v znení opravného uznesenia č. k. 2K/8/2005-388 z 27. októbra 2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 2K/8/2005-365 z 21. apríla 2017 v znení opravného uznesenia č. k. 2K/8/2005-388 z 27. októbra 2017 schválil konečnú správu, doručenú súdu prvej inštancie dňa 16. decembra 2013, s vyúčtovaním odmeny vo výške 31.887,67 € a výdavkov vo výške 15.908,46 € s tým, že celkové príjmy činia sumu 227.587,72 € a celkové výdaje činia sumu 227.220,22 €.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 16. decembra 2013 konečnú správu o speňažovaní a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty. Uviedol, že proti predloženej a zverejnenej správe podal v zákonnej lehote námietky veriteľ Slovenská konsolidačná a.s. Bratislava, ktorý namietal neprímeranú výšku, neúčelnosť resp. nedostatočné alebo úplne chýbajúce zdôvodnenie odmeny a výdavkov správcu v sume 47.796,13 €, cestovného v sume 15.908,46 €, elektrickej energie v sume 2.920,70 €, znaleckých posudkov v sume 20.439,35 €, strážnej služby v sume 10.985,21 €, ekonomických služieb v sume 19.916,35 €, úschovy písomností v sume 100.871,70 €, odmeny a

výdavkov exekútora JUDr. Michala Kešeláka v sume 9.824,37 € a technickej správy hnutel'ného a nehnuteľného majetku, vrátane inventarizácie, triedenia, zabezpečenia kontroly a úschovy v sume 11.275,88 €. Súd prvej inštanície ďalej uviedol, že veriteľ ďalej namietal, že pohľadávky proti podstate, ktoré boli postupcami Sociálna poisťovňa a Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky postúpené na spoločnosť Slovenská konsolidačná a.s. v celkovej sume 13.897,76 € majú byť uhradené pred nákladmi na úschovu písomných a iných záznamov tak, ako to vyplýva aj z ustanovenia § 31 ods. 6 zák. č. 328/1991 Zb. zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „ZKV“). V súvislosti s námietkou týkajúcou sa vyúčtovaného cestovného poukázal na listinné dôkazy oboznámené na pojednávaní konanom dňa 30. júna 2014, na základe ktorých zistil presný prehľad vykonaných ciest počas výkonu funkcie správcu. Konštatoval, že nezistil žiadne nezrovnalosti a účelnosť jednotlivých ciest a výšku nákladov následne nenamietal ani veriteľ Slovenská konsolidačná a.s. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa správy a udržiavania konkurznej podstaty, t. j. elektrickej energie, výdavkov na znalecké posudky, strážnu službu, ekonomickú službu ako aj úschovu písomností, poukázal na listinné dôkazy, predložené súdu prvej inštanície dňa 28. apríla 2014, ktoré už neboli konkrétne namietateľom rozporované a neboli uvedené konkrétne výhrady a námietky k týmto výdavkovým položkám. Za relevantné považoval súd prvej inštanície a to aj s ohľadom na neexistenciu konkrétnych výhrad zo strany veriteľa Slovenskej konsolidačnej, a.s., aj jednotlivé vyúčtovania odmeny exekútora a faktúry za vyhotovenie znaleckých posudkov, zmluvu o zabezpečení ochrany objektov, zmluvu o dodávke elektriny. Ako nedôvodnú posúdil námietku týkajúcu sa poradia uspokojovania pohľadávok proti podstate v zmysle § 31 ods. 6 ZKV, pričom poukázal na záver vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v zrušujúcom uznesení sp. zn. 1Obo/52/2014 z 18. februára 2015, podľa ktorého ustanovenie § 31 ods. 1 ZKV umožňuje správcovi uspokojovať pohľadávky proti podstate kedykoľvek, dôsledkom postupu ktorého, môže nastať situácia, že uspokojením iných pohľadávok proti podstate nemusí už správca disponovať finančnými prostriedkami na uspokojenie pohľadávok namietajúceho veriteľa. Pri zohľadnení uvedeného záveru, vysloveného odvolacím súdom, konštatoval, že úprava poradia pohľadávok v konečnej správe v súčasnosti je objektívne nerealizovateľná a v prípade, ak sa veriteľ v konaní úpadcu cíti byť poškodený, má možnosť si uplatniť voči správcovi konkurznej podstaty v zmysle § 8 ods. 2 ZKV nárok samostatnou žalobou. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštanície po prejednaní na pojednávaní konanom dňa 21. apríla 2017, postupom podľa § 29 ods. 4 ZKV, konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu schválil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (ďalej aj „odvolateľ“ alebo „veriteľ“), navrhujúc ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštanície na nové konanie. V odvolaní poukázal na doterajší priebeh konania a rozhodnutia či už súdu prvej inštanície ako aj odvolacieho súdu, ktoré predchádzali vydaniu odvolaním napadnutého uznesenia.

4. Vyslovil názor, že výška výdavku označeného ako „Úschova písomností“ nebola správcom a ani súdom náležite preukázaná a odôvodnená. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštanície v odseku 19 odôvodnenia uznesenia, že správca ako dôkaz predložil archivačný protokol, z ktorého sú zrejme bližšie špecifikácie uvedenej archivácie. Poukázal na to, že správca na odôvodnenie výdavku „Úschova písomností“ predložil súdu zmluvu o úschove písomností zo dňa 21. decembra 2005, uzatvorenú so skladovateľom spoločnosťou APOS s.r.o., pričom žiadny archivačný protokol ani prílohy, ktoré podľa ustanovenia zmluvy VIII. Záverečné ustanovenia mali tvoriť jej neoddeliteľnú prílohu a to odovzdávací protokol, zoznam spisov a agendy podniku, skartačný protokol a faktúru na výkon predmetnej zmluvy, nepredložil.

5. V súvislosti so správcom vyúčtovaným cestovným označil bod 27 odôvodnenia uznesenia, v ktorom sa súd prvej inštanície s týmto výdavkom vysporiadal, za nedostatočný, keď bol súdu predložený rozpis jász bez akéhokoľvek odôvodnenia, súd neuviedol, či vykonal napr. kontrolu v samotnom súdnom spise na verifikáciu ciest vyúčtovaných z Bardejova do Košíc a či tieto neboli správcom účtované duplicitne aj v iných konkurzoch, napr. Pozemstav Prešov, a.s.

6. V súvislosti s konštatovaním súdu prevej inštancie (ods. 30 odôvodnenia), že v dôsledku oprávnenia správca uspokojovať pohľadávky proti podstate v priebehu konkurzu kedykoľvek, môže dôjsť k situácii, že v dôsledku uspokojovania iných pohľadávok proti podstate neskôr nemusí disponovať finančnými prostriedkami na uspokojenie pohľadávok ďalších veriteľov, odvolateľ uviedol, že v prejednávanej právnej veci správca konkurznej podstaty stále disponuje čiastkou v sume 17.214,13 € ako časťou odmeny, ktorá sa má doplatiť a tiež výťažkom v sume 367,50 €, určeným na rozdelenie oddeleným veriteľom. Odvolateľ vytýkal aj NS SR, že pochybil, keď v zrušujúcom uznesení konštatoval, že podstatnou okolnosťou je zároveň zistenie, že z konečnej správy vyplýva, že v súčasnosti správca nedisponuje žiadnym majetkom a v rozvrhu nebudú veritelia (okrem minimálneho uspokojenia oddelených veriteľov v úrovni 2 promile) uspokojení ani len čiastočne. Opätovne poukázal na ustanovenie § 31 ods. 6 ZKV, z ktorého vyplýva, že úhrada pohľadávok proti podstate sa musí riadiť iba za kumulatívneho splnenia všetkých zákonom stanovených podmienok pre úhradu pohľadávok a je na odbornej spôsobilosti správcu, v nadväznosti na dohľadovú povinnosť súdu, aby v priebehu konkurzného konania nedochádzalo k porušovaniu ustanovení ZKV zo strany správcu konkurznej podstaty tak, že prednostne uhradí pohľadávky proti podstate pred pohľadávkami zákonom určenými na skoršiu úhradu, medzi iným pohľadávkami veriteľov.

7. V súvislosti s nesprávne vypočítanou výškou odmeny správcu poukázal odvolateľ na uznesenie NS SR sp. zn. 1MOBdoV/5/2010 z 27. októbra 2011, v ktorom najvyšší súd k zaradeniu výťažku z prerušeného exekučného konania do základu pre určenie odmeny správkyňou zaujal názor, že príjem získaný z prerušeného exekučného konania sa stal súčasťou konkurznej podstaty vyhlásením konkurzu podľa § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV. Odvolateľ namietal, že správca nesprávne do základu pre výpočet svojej odmeny zahrnul aj bankové úroky a vymožené pohľadávky, ako príjmy získané počas správy konkurznej podstaty vo výške 94.137,95 € znížené o odmenu a výdavky exekútora v sume 9.824,37 €, t. j. trovy exekúcie súvisiace s exekučným konaním oprávneného VŠZP v Bratislave, pobočka Fabiniho 11, Spišská Nová Ves proti povinnému Strojárne a.s. Levoča.

8. Vo vyjadrení k odvolaniu správca konkurznej podstaty úpadcu STROJÁRNE LS, a.s., Levoča JUDr. Jozef Jaroščák ml. navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. V súvislosti s námietkou veriteľa, že správca stále disponuje so sumou 17.214,13 €, ktorá má byť správcovi doplatená, správca uviedol, že už z uvedeného je jasné, že si je odvolateľ vedomý, že ide o finančné prostriedky vyčlenené na uspokojenie vyúčtovanej odmeny správcu a nie o voľné finančné prostriedky, t. j. také, ktoré by mohli byť použité na iný účel ako to je definované v predloženej a schválenej konečnej správe, teda aj napríklad na uspokojenie ďalších pohľadávok odvolateľa. Poukázal na to, že správca taktiež disponuje finančnými prostriedkami vo výške 1.280,62 €, ktoré sú určené na úhradu súdneho poplatku, avšak to už odvolateľ účelovo nenamietal. So zreteľom na uvedené uviedol, že mu nie je jasné v čom mal najvyšší súd pochybiť v predchádzajúcom uznesení, keď konštatoval, že niet už žiadneho majetku na speňažovanie a ani finančných prostriedkov, ktoré by mohli byť použité na uspokojenie veriteľov vo väčšom rozsahu ako je to uvedené v predloženej a schválenej konečnej správe.

9. V súvislosti s námietkami, týkajúcimi sa odmeny správcu, uviedol, že správca má podľa ZKV zakotvený nárok na náhradu výdavkov a na odmenu v zmysle § 8 ods. 3 ZKV a § 6 ods. 1 vyhl. č. 496/1991 Zb. Z týchto ustanovení vyplýva, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola získaná v konkurze speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Výslovil názor, že aj pri pohľadávkach vymožených od súdneho exekútora išlo o príjem v dôsledku aktívnej činnosti správcu, nakoľko bola potrebná niekoľko mesačná súčinnosť zo strany správcu, aby boli finančné prostriedky poukávané zo strany exekútora na bankový účet úpadcu. Ku konkurzným veriteľom spomínanému rozhodnutiu NS SR sp. zn. 1MOBdoV/5/2010 zo dňa 10. februára 2011 uviedol, že mu nie je známy dôvod, prečo sa konkurzný veriteľ odvoláva na uvedenú judikatúru, pretože v danom prípade výťažok získaný od exekútora nezaradil on ako správca medzi príjmy, ktoré boli získané zo speňažovania

konkurznej podstaty ale medzi príjmy získané počas správy konkurznej podstaty. Ak správca aktívne zabezpečuje príjmy určené na uspokojenie veriteľov, má nárok na odmenu zo zabezpečenia uvedeného príjmu a je namieste použitie § 6 ods. 1 písm. a/ vyhl. 496/1991 Zb. Uzavrel, že všetky pohľadávky, ktoré budú uhradené na účet správcu bez ohľadu na rozsah a intenzitu jeho súčinnosti ako aj spôsob ich vzniku, sú príjmom, z ktorého sa má vyrátať odmena v zmysle § 6 ods. 1 vyhlášky pre výpočet odmeny správcu. Len také príjmy, ktoré by uvedená vyhláška výlučne vylúčila ako príjmy, z ktorých nemôžeme rátať odmenu správcu, by mohli mať hmotno-právny základ na zníženie odmeny správcu. Zdôraznil, že do skončenia dokazovania konkurzný veriteľ v uplatnených námietkach voči výpočtu odmeny neuviedol, v čom vidí nesúlad výpočtu odmeny.

10. Za nepravdivé označil tvrdenie veriteľa, že žiadny archivačný protokol nebol správcom predložený, nakoľko ho správca predložil ako prílohu k vyjadreniu k námietkam zo dňa 30. januára 2014, ktoré podal veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. vyvesenej konečnej správe. V súvislosti s konkurzným veriteľom namietanou výškou cestovného správcu uviedol, že súdu dostatočne preukázal dôvodnosť a výšku uhradených nákladov na cestovné.

11. Správca vo vyjadrení k odvolaniu ďalej konštatoval, že ak sa veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. nestotožňuje s postupom správcu ohľadne poradia uhrádzania pohľadávok proti podstate a cíti sa byť poškodený, môže si prípadnú škodu uplatniť podaním osobitnej žaloby, pre prípad ktorý je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou Wüstenrot a to v súvislosti s poistením profesnej zodpovednosti za škodu, ktorá bola spôsobená pri výkone správcovskej činnosti.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa je čiastočne dôvodné.

13. Veriteľ v odvolaní opätovne namietal nesprávny postup ohľadne poradia uspokojovania pohľadávok proti podstate s poukazom na uprednostnenie uspokojenia nákladov na úschovu písomných a iných záznamov v rozpore s ustanovením § 31 ods. 6 ZKV. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd poukazuje na názor vyslovený už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení NS SR č. k. 1Obo/52/2014-320 z 18. februára 2015, v ktorom odvolací súd síce konštatoval (str. 8 odôvodnenia), že správca má dodržať pri uspokojovaní pohľadávok proti podstate poradie určené v § 31 ods. 6 ZKV, avšak súčasne konštatoval, že takýto postup však v súčasnosti nie je možný. V uvedenom uznesení odvolací súd poukázal na zákonnú možnosť správcu (§ 31 ods. 1 ZKV) uspokojovať pohľadávky kedykoľvek, dôsledkom čoho však môže byť nedostatok finančných prostriedkov na uspokojenie pohľadávok namietajúceho veriteľa, v dôsledku uspokojenia iných pohľadávok proti podstate. Odvolací súd sa stotožňuje s vysloveným názorom s tým, že ak táto pohľadávka Slovenskej konsolidačnej, a.s. nebude uspokojená podľa § 31 ods. 6 ZKV počas konkurzu, bude zaradená do skupiny neuspokojených pohľadávok proti podstate, ktoré sa uspokojujú podľa § 32 ods. 1 ZKV. Tak ako to už konštatoval odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, ak bol veriteľ konaním správcu poškodený, má v zmysle § 8 ods. 2 ZKV možnosť uplatniť si nárok proti nemu samostatnou žalobou.

14. Odvolací súd neakceptoval ani námietku veriteľa týkajúcu sa výdavku v sume 100.871,70 € za úschovu písomností. V námietkach proti konečnej správe o speňažovaní majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurzný veriteľ v súvislosti s úschovou písomností namietal, že výdavok v sume 100.871,70 € sa mu javí ako neprimeraný a žiadal o predloženie archivačného protokolu, z ktorého by bolo zrejmé koľko bolo uložených bežných metrov registratúrnych záznamov bez dokumentárnej hodnoty a koľko bežných metrov záznamov s trvalou dokumentárnou hodnotou s presným určením jednotlivých cien. Ako vyplýva zo spisu správcu k vyjadreniu k námietkam z 30. januára 2014 pripojil archivačný protokol. Táto veriteľom požadovaná

listina bola prečítaná na pojednávaní konanom dňa 11. marca 2014 a veriteľ proti obsahu archivačného protokolu, v ktorom sú uvedené bližšie špecifikácie archivácie ani na tomto pojednávaní a ani na pojednávaní určenom na termín 30. jún 2014 neuviedol žiadnu konkrétnu námietku. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd, pokiaľ ide o tento vyúčtovaný výdavok, stotožnil so záverom súdu prvej inštancie.

15. Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou veriteľa, týkajúcou sa cestovného v sume 15.908,46 €. Na základe námietok veriteľa zo dňa 14. januára 2014 podaných proti konečnej správe a vznesených na pojednávaní dňa 11. marca 2014, správca predložil ako prílohu podania zo dňa 11. apríla 2014 vyúčtovanie cestovného, obsahujúce prehľad jednotlivých vykonaných jazd ako aj bližšie zdôvodnenie účelu jednotlivých jazd. Na následne konanom pojednávaní dňa 30. júna 2014, na ktorom bol mimo iné rozpis jazd spolu so zdôvodnením oboznámený, veriteľ žiadnu z konkrétnych položiek rozpisu jazd prípadne ich neúčelnosť nenamietal, iba zotrval naďalej na svojich námietkach bez ich bližšej špecifikácie. Podobne aj v odvolaní veriteľ v podstate len namieta nedostatočné odôvodnenie uznesenia v súvislosti s týmto výdavkom, bez konkrétnej námietky týkajúcej sa niektorej z vyúčtovaných jazd. Pokiaľ ide o námietku možného duplicitného účtovania ciest z Bardejova do Košíc aj v iných konkurzoch, odvolací súd ju považoval za ničím nepodloženú domnienku veriteľa. Pracovné cesty z Bardejova do Košíc a späť a ich účel správca riadne, v jeho podaní zo dňa 11. apríla 2014 vysvetlil a veriteľ na následne konanom pojednávaní žiadnu položku z rozpisu jazd konkrétne nenamietal, iba všeobecne zotrval na svojich námietkach. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý považoval cestovné za prehľadné, dostatočne doložené a odôvodnené a to aj po prihliadnutí na dĺžku trvajúceho konkurzu (konkurz vyhlásený v roku 2005).

16. Napokon odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho základu na určenie odmeny správcu konkurznej podstaty, keď do jeho druhej zložky t. j. príjmov získaných inou činnosťou správcu, zahrnul výťažok z exekúcie. Za právne významnú nepovažoval odvolací súd námietku správcu, že veriteľ v uplatnených námietkach voči výpočtu odmeny neuviedol v čom vidí nesúlad výpočtu odmeny. Veriteľ sa v námietkach k vyčíslenej odmene správcu vyjadril, označil jej vyčíslenie za nezodpovedajúce § 6 a § 7 vyhl. 493/1991 Zb. a skutočnosť, že túto námietku bližšie nešpecifikoval, nezbavovala podľa názoru odvolacieho súdu súd, ktorý vykonáva dohľad nad činnosťou správcu, povinnosti zaoberať sa správnosťou výšky správcom vyčíslenej odmeny. Nepochybne základom pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty je suma tvorená zo sumy, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a sumy určenej na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napr. vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a pod. Je zrejmé, že od príjmov je nutné odpočítať náklady potrebné na ich dosiahnutie. Odvolací súd sa stotožnil s odvolateľom, že výťažok z exekúcie do základu pre odmenu správcu konkurznej podstaty nepatrí. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom správcu, že aj pri pohľadávkach vymožených od súdneho exekútora išlo o príjem v dôsledku aktívnej činnosti správcu, nakoľko bola potrebná niekoľko mesačná súčinnosť zo strany správcu, aby boli finančné prostriedky poukázané zo strany exekútora na bankový účet úpadcu. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu je, že výťažok zo speňaženia získaný v exekučnom konaní, ktorý nebol oprávnenému vydaný, sa stáva súčasťou konkurznej podstaty. Keďže tento peňažný výťažok, získaný pri speňažovaní v exekúcii, skutočnosť ktorá nebola v konaní sporná, sa dňom vyhlásenia konkurzu stáva súčasťou konkurznej podstaty (§ 14 ods. 1 písm. e/ ZKV), ako majetok úpadcu premenený už na finančné prostriedky ku dňu vyhlásenia konkurzu, nemôže táto čiastka tvoriť základ pre odmenu správcu konkurznej podstaty v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ vyhl. 493/1991 Zb. a to ani v prípade, že do tejto nebola po vyhlásení konkurzu exekútorom ihneď vydaná (vid' aj napr. uznesenie NS SR 3Obo 87/2008 z 9. júla 2008, sp. zn. 4Obo 26/2011 z 31. marca 2011, sp. zn. 5Obo 82/2010 z 31. augusta 2010). Majetok speňažil exekútor pred vyhlásením konkurzu nie správca. Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV trovy exekučného konania, ktoré zahŕňajú aj odmenu exekútora sú pohľadávkou proti podstate. Ak by výťažok z exekúcie bol aj základom pre určenie odmeny správcu, znamenalo by to, že táto časť podstaty by bola zaťažená odmenou za jej získanie dvakrát a to odmenou exekútora i odmenou správcu

podstaty. V konaní nebolo sporné, že speňaženie majetku úpadcu vykonal exekútor a nie správca a je vylúčené, aby táto činnosť podliehala dvojitému odmeňovaniu. Keďže správca konkurznej podstaty zahrnul do základu pre výpočet odmeny správcu aj výťažok z exekúcie a súd prvej inštancie schválil aj konečnú správu, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je potrebné určiť nanovo vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty v súlade s právnymi predpismi a podľa jeho výsledku upraviť i konečnú správu.

17. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.